

عنوان مقاله:

قدمت ساختمان های تیاتر و هنر های نمایشی ایران به واسطه موقعیت جغرافیایی در کشورهای خاورمیانه

محل انتشار:

اولین همایش ملی آینده پژوهی، علوم انسانی و امنیت اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مهدی امیری - مربی، عضو هیات علمی دانشگاه ملی زابل، کارشناسی ارشد کارگردانی تیاتر

خلاصه مقاله:

قدمت تیاتر و هنرهای نمایشی در ایران نیز همچون سایر تمدن های دیرینه دنیای به هزاران سال پیش می رسد. دو دلیل عمده در مورد قدمت تیاتر وجود دارد: نخست آن که اسناد و منابع تاریخی در این باره بسیار اندک و ناپیوسته است. دوم آنکه در این کتب به طور کلی به تیاتر کشورهای پرداخته شده که در فرایند رشد و توسعه تیاتر امروز جهان موثر بوده اند. تصور آنکه نوعی سنت تیاتری در جامعه ای وجود نداشته باشد، مشکل یا شاید غیرممکن است. از طرف دیگر کلیه شکل های نمایشی سنتی و نوین ایران را می توان در تیاتر ملل دیگر ردیابی کرد. در این مقاله به بررسی این می پردازد که ایران به واسطه موقعیت ویژه جغرافیایی، سازمان گسترده دولتی و تنوع فرهنگی خود همواره در میان کشورهای خاورمیانه و خاور نزدیک جایگاه بلندی داشته است. اما این سرزمین کهنسال از آغاز درگیر جنگ و ویرانی و تماس های مداوم با کشورهای جهان بوده است و به خاطر همین ارتباط های مداوم از طریق تجارت و جنگ، بسیاری از پدیده های فرهنگی ایران با کشورهای دیگر نقاط مشترک فراوان پیدا کرده است. تماس با یونان و مصر باستان، جنگ با روم و بیزانس و پذیرفتن اسلام، فرهنگ ایران را غنی و تنوع عظیم بخشیده است، چنانکه تمایز فرهنگ اصیل ایرانی از غیرایرانی کاری دشوار و شاید غیر ضروری می نماید صحبت شده است.

کلمات کلیدی:

قدمت ساختمانهای تیاتر، موقعیت جغرافیایی، خاورمیانه، هنرهای نمایشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/668070>

